

РЕШЕНИЕ

№ 3058

гр. София, 21.06.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 17.09.2010 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Лозан Панов

ЧЛЕНОВЕ: Миглена Недева

Мария Ситнилска

при участието на секретаря ГАЛЯ ИЛИЕВА и при участието на
прокурора ПАВЛОВ, като разглежда дело номер **3842** по описа за **2010** година
докладвано от съдия Миглена Недева, и за да се произнесе взе предвид
следното:

Производството е по реда на чл.208 – чл.228 от Административно –
процесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл.63, ал.1, изр.2 от Закона за
административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С Решение от 06.04.2010 г. по н.а.х.д. № 6505 / 2010 г., Софийски районен
съд, НК, 100 състав е отменил Наказателно постановление /НП/ № 150 от
20.05.2009 г., издадено от началника на М. С., с което на „Ю. Д.” О., гр. С.
е наложена имуществена санкция в размер на 152 858,75 лв. на основание
чл.123а, ал.1 от Закона за акцизите и данъчните складове /ЗАДС/.

Постановлението е отменено с мотив, че не се установява извършване на
нарушение по чл.123а от ЗАДС.

Срещу постановеното решение е постъпила касационна жалба от М. С.,
чрез процесуален представител, в която се моли решението да бъде
отменено като неправилно поради противоречие с материалния закон.
Излагат се съображения за неправилно тълкуване от страна на
първоинстанционния съд на законовите разпоредби.

Ответникът по касационната жалба, чрез процесуален представител, оспорва жалбата. Смята решението за правилно. Обръща внимание и върху обстоятелството, че за същото нарушение вече е било издадено друго НП, поради което е нарушен и принципа на чл.17 от ЗАНН да не се налага два пъти наказание за едно и също нарушение. Освен това, смята, че следва да бъде намалена санкцията съгласно новата редакция на чл.110, ал.1 от ЗАДС по реда на чл.3, ал.2 от ЗАНН като по-благоприятен закон.

Представителят на С градска прокуратура счита, че жалбата е неоснователна.

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Подадена е срещу подлежащ на обжалване съдебен акт, от надлежна страна и в законоустановения срок.

Административен съд С. – град, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира касационната жалба за НЕОСНОВАТЕЛНА.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 от АПК и въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо като постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

За да постанови решението си, първоинстанционният съд е събрал като доказателства по делото писмените такива, представени с наказателното постановление, и е приел всички посочени от страните в процеса. Пред настоящата съдебна инстанция се са представени нови от допустимите по чл.219 от АПК писмени доказателства.

Съгласно чл.123а, ал.1 от ЗАДС, юридически лице, което избегне пълното или частичното заплащане или обезпечаване на дължимия по този закон акциз, се наказва с имуществена санкция в двойния размер на избегнатия акциз.

Формите на изпълнителното деяние „избягване” не са очертани изрично в състава на чл.123а, ал.1 от ЗАДС. При всички случаи обаче следва да се касае за деяние, което обективно е от естество и е насочено към това окончателно да се осуети пълното или частично заплащане или обезпечаване на дължимия акциз / напр. посочване на невярна информация в акцизната декларация, с данни за нулев акциз или намален размер, увреждане или разпореждане с имуществото на дружеството, за да се избегне плащането на обезпечението и др./.

Неплащането в срока на дължимия акциз, който преди това коректно е деклариран в декларацията по чл.87 от ЗАДС, само по себе си не е форма

на „избягване” заплащане или обезпечаване на дължим акциз, съответно не е и изпълнително деяние по чл.123а, ал.1 от ЗАДС. Липсват фактически констатации в АУАН и в НП за извършване на конкретни действия и / или бездействия, които да са насочени към окончателното осуетяване на заплащането или обезпечаване на пълния размер или част от дължимия и деклариран акциз.

С оглед изложеното, касационната инстанция смята, че деянието, предмет на административно – наказателното обвинение не е съставомерно по чл.123а от ЗАДС.

Всъщност, ако беше така, нямаше да се налага законодателят да предвижда изричен нов състав на нарушение невнасяне на акциз в предвидение срок в текста на чл.110, ал.1 от ЗАДС.

Едва с изменение в ЗАДС, ДВ бр.95 от 2009 г., в сила от 01.12.2009 г., след издаване на процесното НП, в чл.110, ал.1 от ЗАДС е предвиден състав на деянието, което от фактическа страна е установено да е извършено от „Ю. Д.” О., гр. С., а именно невнасяне на дължимия акциз в срока по чл.44 от ЗАДС.

Предвид принципа на чл.3, ал.1 от ЗАНН, че за всяко административно нарушение се прилага нормативният акт, който е бил в сила по време на извършването му, следва да се приеме, че поради липса на състав на нарушение забавено внасяне на дължим актив към момента на извършване на твърдяното нарушение, такова не съществува, поради което и „Ю. Д.” О., гр. С. не би могъл да бъде санкциониран за това, че не е внесъл декларирания акциз в срока по чл.44 от ЗАДС.

Няма основание за прилагане на чл.3, ал.2 от ЗАНН чрез намаляване размера на определената имуществена санкция, тъй като в редакцията на ЗАДС от ДВ бр.95 от 2009 г., в сила от 01.12.2009 г., за първи път в чл.110, ал.1 от ЗАДС е създаден състав на подобно нарушение.

В горния смисъл вече е налице произнасяне на касационната инстанция по к.н.а.д. № 8363 / 2010 г. на 6 КС, АССГ, по обжалване на решение по а.н.х.д. № 12369 / 2009 г. на СРС, 14 състав, относно подобно НП, издадено от началника на М. С. на „Ю. Д.” О., гр. С., съображенията на което се споделят от настоящият състав.

С оглед съвпадане на крайните изводи на касационната с тази на първата съдебна инстанция, обжалваното решение следва да бъде оставено в сила.

При извършената проверка настоящият състав счита, че не са налице основанията, предвидени в чл.348 от НПК. Решението е мотивирано, съобразено с материалния закон и е постановено при спазване на процесуалния ред по НПК, поради което и твърдението на касатора за незаконосъобразност е неоснователно.

На основание чл.221, ал.1 и ал.2 от АПК, във връзка с чл.63, ал.1, изр.2 от ЗАНН, Административен съд С. – град

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 06.04.2010 г. по н.а.х.д. № 6505 / 2010 г. на Софийски районен съд, НК, 100 състав, отменящо Наказателно постановление № 150 от 20.05.2009 г., издадено от началника на М. С., с което на „Ю. Д.” О., гр. С. е наложена имуществена санкция в размер на 152 858,75 лв. на основание чл.123а, ал.1 от Закона за акцизите и данъчните складове.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.